

Rusu Gabriela, An III

Specializarea: *Limba și literatura japoneză-Limba și literatura engleză*

Facultatea de Litere, Universitatea Babeș-Bolyai

Mobilitate studențească în Japonia: Universitatea Kanagawa, sept. 2024- feb. 2025

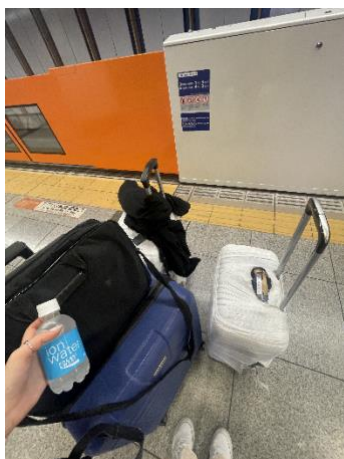
日本の思い出

Datorită acordului universitar dintre Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca și Universitatea Kanagawa (Japonia), am avut șansa de a trăi unele dintre cele mai neobișnuite și profunde experiențe din viața mea, în inima Japoniei. Timp de un semestru, am fost purtată de un carusel de emoții – intense, copleșitoare, dar și revelatoare – pe care simt nevoia să le împărtășesc.

Hotărârea de a candida pentru această mobilitate nu a fost una de moment, ci o alegere conștientă, născută dintr-un vis ce a prins contur încă dinaintea admiterii la facultate. Încă de atunci, limba japoneză îmi oferea un refugiu, o liniște interioară greu de explicat, iar, odată ajunsă la Universitatea Babeș-Bolyai, visul a început să devină realitate.

Pentru mine, japoneza nu a fost doar o limbă, ci un spațiu sufletesc în care mă regăseam, o adiere care mă atrăgea tot mai mult spre cultura și oamenii Japoniei. Astfel, am simțit că trebuie să ajung acolo, să văd cu ochii mei dacă așteptările mele prind contur în realitate. Nu mi-am imaginat însă că această experiență îmi va zgudui atât de profund percepțiile și gândurile...

Acum, rememorând tot traseul – de la aeroportul din București până la sosirea la Narita – am senzația că am visat totul. Emoțiile primei despărțiri de casă, nerăbdarea primului zbor, tumultul sentimentelor ce mă cuprindeau... toate mă învăluiau și păreau să nu se mai termine. Și totuși, o parte din mine știa că această experiență îmi era necesară pentru a-mi înțelege mai bine drumul și locul în lume.

Încă din primele clipe petrecute în Japonia, am fost impresionată de căldura și ospitalitatea localnicilor. Am avut norocul ca un prieten japonez al colegei cu care venisem să ne aștepte la aeroport, oferindu-mi un sentiment de siguranță într-un moment de oboseală și confuzie. Singurul gând care îmi răsună în minte era: *sunt în Japonia*.

Recunoșteam, cu un soi de uimire copilărească, lucruri pe care până atunci le văzusem doar în seriale: automate cu băuturi calde și reci, clădiri înalte, vocea prietenoasă a vânzătorilor din *conbini*-uri care te întâmpină cu „いらっしゃいませ”. Ceea ce nu anticipasem a fost dificultatea de a înțelege rețeaua de metrou – un labirint modern care mi-a pus răbdarea la încercare. M-am rătăcit de câteva ori, ajungând la destinație în două ore în loc de douăzeci de minute. Însă chiar și aceste momente aparent banale mi-au dovedit că, odată ce înveți să te descurci, niciun sistem nu mai pare de nepătruns.

O parte esențială a procesului meu de... evoluție, atât personală cât și profesională, a fost influențată de profesorii, colegii și managerii căminului Kuritaya Akademeia, din cadrul

Universității Kanagawa. Datorită lor, am reușit nu doar să îmi exersez abilitățile de comunicare în limba japoneză, ci și să-mi prezint cultura, construind relații calde și prietenoase.

Cu sprijinul Centrului de Studii Internaționale, am fost

prezentată unei clase de studenți japonezi care păreau foarte interesați de cultura românească.

Profesoara lor coordonatoare, Oshima-sensei, le ținea chiar o lecție despre România. Astfel, am fost invitată să țin un discurs și o prezentare despre cultura română, urmate de o dezbatere despre asemănările și diferențele dintre cele două țări. Cu această ocazie, mi-am făcut și noi prieteni japonezi, cu care am petrecut timp și în afara universității.

Îi sunt, de asemenea, foarte recunoscătoare

profesorului de literatură japoneză de la Universitatea Kanagawa, Matsumoto-sensei. Deși nu aveam la început prea multă încredere în nivelul meu de limbă japoneză, modul său accesibil de predare m-a încurajat să ies din zona de confort și să particip la discuții de grup despre literatură, iar excursia organizată de domnul profesor la Muzeul de Literatură Modernă din Kanagawa (神奈川近代文学館), dedicată lui Abe Kōbō, a fost, de asemenea, plină de surprize.

Nu m-aș fi gândit niciodată că m-aș putea distra într-un muzeu de literatură, dar Matsumoto-sensei mi-a demonstrat că predarea poate fi diversă și interactivă, făcându-mă să reflectez asupra diferențelor dintre sistemele de învățământ din România și Japonia. Un restaurant de *sushi* în

mijlocul muzeului? Dacă e vorba despre Japonia, nimic nu e imposibil. Vizita la expoziția lui Abe Kōbō a început cu o masă de *sashimi*, meniu recomandat chiar de către Matsumoto-sensei. Gustul proaspăt al peștelui combinat cu orezul japonez va rămâne o amintire de neuitat pentru papilele mele gustative. Mâncarea japoneză este, într-adevăr, la un alt nivel din toate punctele de vedere.

În acest moment simt că această călătorie mi-a deschis noi orizonturi.

Dincolo de latura academică, am avut parte de o redescoperire de sine. Faptul că am reușit să mă descurc singură, într-o cultură atât de diferită, mi-a oferit încrederea că pot face față oricărei provocări. Japonia m-a învățat că nimic nu este imposibil dacă îți urmezi cu adevărat visul.

Desigur, au existat și momente de dor, de nostalgie, în care distanța față de casă părea insuportabilă. Dar tocmai prin contrastul dintre cele două culturi, am învățat să mă adaptez și să privesc diferențele ca pe o resursă, nu un obstacol. Acum sunt convinsă că această experiență mă va ajuta să mă integrez mai ușor în medii multiculturale și să colaborez cu persoane din cele mai diverse colțuri ale lumii.

Japonia mi-a conturat, poate fără să-mi dau seama pe moment, și o viziune profesională. Cunoștințele și abilitățile acumulate acolo sunt o comoară neprețuită, pe care vreau să o valorific în cercetarea și promovarea limbii japoneze. Dacă aș fi avut ocazia, cred că aș fi optat pentru prelungirea semestrului, fiindcă 6 luni nu sunt destule pentru a explora tot ce are Japonia de oferit. Chiar dacă această etapă a luat sfârșit, amintirile și lecțiile din Japonia vor rămâne vii în sufletul meu – un punct de referință, o inspirație, o ancoră dincolo de ocean...

